Ч. 158. Неділя 28 (15) липня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостках на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

По парляментарній сесиї. — Угодові переговори. — Против автономиї Фінляндиї. — Події в Кореи.

На пирі антисемітского клюбу, що відбув ся оногди у Відни, промавляв посол др. Мослер і заявив між иншим, що „найбільшим триюмфом після важної виборчої борби єсть те, що сполучили ся партиї, які стоять на християньскій основі. Нашій партиї складає тепер чолобитню цілий парлямент, тому що ми єсьмо і хочемо бути загально-державною партиєю". Також і кандидат другого крила антисемітского клюбу, др. Ебенгох дуже вдоволений з ходу минувшої парляментарної сесиї, а в розмові з редактором „Fremdenblatt-у" висловив надію, що також і правительство повинно бути вдоволене з укладу сторонництв в палаті, який значно скріпив становище бар. Бека. Сесия осінна буде після дра Ебенгоха труднїйша, але при відповіднім приготовленю удасть ся всі трудности побороти.

Вчера по полудни відбувала ся в Будапешті конференция угорских міністрів з австрийским президентом міністрів бар. Беком, міністром скарбу дром Коритовским, шефом секциї Зіґґардом і фаховими референтами. Угорске бюро кореспонденцийне доносить о ході тої конференциї що слідує: Переговори з малою перервою обідовою тревало від години 9 рано до 6 вечером. Предмет нарад творили части змісту угодових законів, не полагоджених доси в цілости, а що до котрих не можна було і вчера осягнути повного порозуміня. Полишили ся ще деякі неполагоджені справи стоячі в звязи з тими точками, котрі піднесено підчас комісийних нарад. Обговорювано також справи, стоячі в звязи зі справами фінансовими і в справах тих осягнено зближене. В справі неполагодженя питань відбуде ся ще конференция з початком вересня. О годині 7 вечером п. президент кабінету бар. Бек, п. міністер скарбу др. Коритовский і австрийскі фахові референти Зіґґард, Вернацкий і Віммер від'їхав назад до Відня.

На заступника фінляндского ґенерал-ґубернатора покликало петербурґске правительство ославленого своєю господаркою в надбалтийскім краю Бекмана, усуваючи рівночасно на довшу відпустку занадто „вирозумілого" дотеперішнього фінляндского ґубернатора Ґерарда. То дало причину до невтихаючих чуток, що царский уряд ладить ся до нового замаху на фінляндску автономію. В тій справі забрав недавно голос орґан российского міністерства внутрішних справ „Россія" та заявляє, що нїхто не задумує доконувати замаху на фінляндску автономію, як тілько Фінляндия льояльно буде сповнювати свої з'обовязаня. А з'обовязаня суть того рода: „Россія" підносить, що Фінляндия стала ся тепер місцем захисту для российских революционерів, фінляндскі же власти, хоч нїби-то сповняють свої обовязки супротив центрального правительства та слїдять революционерів, але роблять се тілько про людске око, для формальности. На думку „Россіи", того за мало та правительство мусить зачати боротьбу против нельояльности Фінляндиї. Супротив того фінляндскі власти, щоби дати доказ своєї льояльности, повинні конче виявити почин в боротбі з ворогами царя і вітчини. Мимо успокоючі слова „Россіи" по правді ні трохи не розвівають підозріня, що против фінляндскої свободи кнує ся щось серед правлячих петербурґских кругів. Бо справді оцінка „льояльности" Фінляндиї все ще буде зависима від российского правительства, котрому нїколи не забракне нагоди й охоти, щоби признати поведене фінляндских властий і цілої фінляндскої суспільности за „мало льояльне", та котре все знайде причини до скасованя фінляндскої автономії. Двозначні же заяви „Россіи" скорше сьвідчать про те, що справді підготовлює ся якась антифінляндска акция.

7)

Шерльок Гольмс при роботї.

Нові оповідання — Конана Дойле.

(Дальше).

Буває нераз, що мене кличуть о незвичайній годині, чи то, що якийсь чужинець знайшов ся десь в труднім положеню, з котрого не може видобути ся задля того, що не знає краєвої мови, чи то що якісь подорожні приїхали пізно і потребують моєї помочи. Тому то й не була для мене несподіванка, коли в понеділок вечером зайшов до мого помешканя якийсь пан Лятімер, дуже елеґантно убраний молодий панок, і завізвав мене, щоби я поїхав з ним дорожкою, котра чекає на долинї. Приїхав якийсь Грек, щоби з ним залагодити якийсь інтерес, а що він сам уміє лиш по свому говорити, то потреба конче якогось товмача до помочи. При тім запримітив ще, що єго дім знаходить ся трохи подальше, в Кенсіґтонї, та й видко, що єму було дуже пильно, бо всадив мене чим скорше до дорожки, скоро ми лиш вийшли на улицю.

Кажу до дорожки, але я оглянув ся зараз, що то скорше якийсь коч, в котрім я опинив ся. На всякий случай було там більше місця як у звичайних льондоньских тарадайках, а обите хоч і не нове, то все-таки дороге. Пан Лятімер сїв собі напроти мене і ми поїхали улицями Чарінґ Крос і Шафтсбері. Ми поїхали були на Оксфордску улицю і я позволив собі зробити замітку, що ми преці колуємо до Кенсінґтона дуже далеко, коли нараз поведенє мого товариша, якого я не сподівав ся, перебило менї слова.

Він бачите витягнув із своєї кишенї страшну палку з великою оловяною головкою і зачав вимахувати нею то вперед то взад, мов би хотів знати, чи має добрий замах. Відтак не відозвавши ся анї словом, поклав то страшне оружиє коло себе на сидженє. Опісля підтягнув віконця з обох боків а я побачив на своє диво, що они були заліплені папером так, що не можна було крізь них нїчого видїти.

— Жаль менї, пане Меляс — відозвав ся він, — що я змушений позбавити вас виглядy! Але річ така: я не хочу, щоби ви видїли, куди їдемо. Для мене могло би то може бути неприятно, як би ви могли знову знайти дорогу.

Можете собі подумати, що така бесїда була для мене громом з ясного неба. Мій товариш був то здоровенний плечистий молодий хлописко і поминувши вже зовсїм єго оружиє, не міг я в борбі з ним мати нїякого вигляду.

— То дуже незвичайне поступованe, пане Лятімер! — вилепетав я на силу. — Самі преці мусите признати, що не дїлаєте так, як то закон позваляє!

— То правда, — відповів він — що з моєї сторони за богато свободи, але якось то полагодимо. Але мушу вас остеречи, пане Меляс; коли би ви сеї ночи, щоби й не стало ся, пробовали наробити крику, або щось зробили, що було би против мого інтересу, то вам стало би ся щось дуже поважного. Не забувайте, коли Ваша ласка, що нїхто не знає, де ви подїли ся, і що ви тут так само як і у мене дома знаходитесь в моїх руках!

Він сказав сї слова досить тихо, але спосіб, в який він то зробив, нагнав менї таки немалого страху. Мовчки сидїв я і думав над тим, яка могла бути причина, що мене в сей незвичайний спосіб вивезли. Але щоби й не було, то було менї зовсїм ясно, що опір не поміг би менї нїчого і що мушу чекати спокійно дальшого розвитку справи.

Ми їхали може дві години, а я не мав нї найменшої нагоди зміркувати, куди їдемо. Часами з гуркоту по каміню здогадував ся я, що їдемо по брукованій улици, відтак знов з гладкої тихої їзди вносив я, що маємо асфальт під собою. Але поминувши ту зміну, не міг я по нїчім анї трошки пізнати, де ми знаходили ся. Крізь папір на вікнах з боку не можна було нїчого пізнати, а передне вікно було заслонене синьою заслоною. Була чверть на 8, коли ми виїхали з Пель Мель, а мій годинник показував за десять мінут 9, коли ми наконець станули. Мій товариш отворив дверцї від коча і я побачив перед собою низьку каблуковату браму, над котрою горіла лямпа. В одній хвили вивели мене з воза та повели через браму і отверті двері якогось дому і я станув в серединї того будинку з тим невиразним враженєм, що перед ним та по обох єго боках було мурава і дерева. Але чи то належало до того самого ґрунту, чи було поза єго огорожею, того не міг би я при найліпшій волї сказати.

В сїнех того дому була лямпа з барвною банею, котра пускала так слабе сьвітло, що я

До Льондона доносять з Токіо, що всї держави, не виймаючи Росиї, осуджують приязно становище Японії супротив Кореї і гадають, що Корея признасть уміреність Японії. — Так пишуть японські ґазети. А щоби Корейцї признали ту японьску „уміреність“, пороблено із сторони японьского правительства зарядженя для скорого перевозу 4000 моряків з Чемульпо, котрих має ся ужити — на случай ворохобнї Корейців. В пятницю прийшло до Сеуля з Фузан 4000 японьского войска, позаяк маркіз Іто дав дозвіл на висланє їх до Сеуля, аби при їх помочи приступити до розоруженя корейской армії і відорваня бувшого цїсаря від его дотеперішних дорадників. Кабінет корейский годить ся на то жаданє. — Коли оповіщено зміст нового договору корейско-японьского, жінки старших мужів корейских з плачем удали ся до цїсарскої палати і забрали всьо, що можна було забрати, так, що в палатї не лишили ся ніякі памятки. — Японьский міністер справ заграничних, Гаяші, заявив в розмові з одним кореспондентом анґлїйским, що уважає свою задачу виповненою. Дальше висказав гадку, що подїї в Кореї будуть для Хінців відстрашаючим приміром, аби удержували у себе лад, бо инакше якийсь сильний нарід міг би взяти собі примір з Кореї. — В північній Кореї побоюють ся ворохобнї. Корейскі вояки товпами утїкають з рядів, забираючи з собою оружиє і муніцию, на що їх офіцири глядять крізь пальці. Японія збирає маринарку і войска, аби бути готовою на всякий случай. — Аґентия Гаваса доносить, що вчера сповіщено новий корейско-японьский договор рівночасно в Сеули і Токіо.

Новинки.

Львів, дня 27-го липня 1907.

— **Перенесеня.** П. Міністер справ внутрішних перенїс: Антона Райнера, радника Намістництва і управителя староства в Долинї, до Ярослава, поручаючи ему управу староства в Ярославі; — старосту Евгенїя Свободу з Мостиск до Тарнобжеґа і поручив управу староства в Мостисках секретареви Намістництва Альфредови Ленчиньскому; — старості Іван. Тировичеви поручив управу староства в Яворові; — старш. комісареви повіт. Зенонови Ґлязевскому, управу староства в Долинї; старш. комісареви повіт. Тадееви Мічке, управу староства в Зборові і старш. комісареви повіт. Зиґмунтови Кречмерови, управу староства в Борщеві.

— **Преосьв. Епископ Сотер Ортиньский** вибираєсь в дорогу до Сполучених Держав півн. Америки около 15 серпня с. р., а з Бремы виїде пароходом дня 20 серпня. На днях видав Преосьв. Владика пастирский лист до руско-кат. духовеньства в Сполучених Державах.

— **Величезне банкротство в Тернополи.** Недавно тому властитель книгарнї в Тернополи Комоневский, позаривав людий на яких 100 тисячів корон і утїк. Тепер-же склали ся в Тернополи два великі шахрайскі банкротства. Наперед збанкротував Хаїм Фрей. Єму до тепер дуже вірили бідні Жиди і складали у него свої заощаджені гроші. Як же Фрей зібрав в той спосіб понад 120 тисячів корон, тогди оголосив, що він збанкротував і не може нікому нїчо виплатити, бо гроші стратив на спекуляциях. Тепер, як не викаже перед судом, в який спосіб стратив гроші, то посидить в кримінал ї, але гроші бідних людий пропали! Другий такий мудрагель, то Сиґаль, у котрого бідні люди також складали на процент свої ощадности а навіть сиротиньскі гроші. Та Сиґаль забажав стати ще богатшим кервавицею бідних людий. І хитро забрав ся до дїла. Насамперед нїби то повіддавав своїм кревним довги, щось кількадесять тисячів корон, котрі він їм нїби то був винен. Опісля родину свою порозсилав з Тернополя Бог знає куди. Они забрали з собою гроші, золото, срібло та дорогоцїнности. По сїм всїм оголосив Сиґаль, що стратив на спекуляциях і мусить банкротувати. Сиґаль зарвав людий на яких 200 тисячів корон.

— **Нещасливі пригоди.** Із Сокаля доносять: Тутешний гончар Стефан Пищаловский копаючи оногди глину на глиниску, підкопав одну стїну так неосторожно, що глина урвала ся і забила его на місци. — В Ракївци, повіта богородчаньского, утопило ся сими днями в рїцї Ракївчик двоє дїтий, що бавили ся над еї берегом, а то 8 лїтна Юстина і 11-лїтна Анна Князевич.

— **Смерть від грому.** З Ряшева доносять: В громадї Футома вдарив оногди грім підчас бурі в хату селянина Фр. Древняка і убив его семилїтного сина Йосифа. Від грому займила ся й хата і згоріла. — В громадї Крозиця Голодівска, чесанівского повіта, убив грім в недїлю дня 7 липня по полудни около 6-ої години, коли надходила буря, тамошного селянина Гринька Ковальского, котрий в цїли купна трави оглядав двірску сїножать. Грім вдарив Ковальского в голову і подер капелюх на нїй. В тім самім часї убив грім і корову, котра недалеко пасла ся.

— **В справі крадежі відзнак ордера сьв. Патрика** в Дублїнї, оголошує віденьска дирекция полїциї, що з відзнаками пропали ще й слїдуючі дорогоцїнности: Велика довга капля (подовгастий, на однім кінци грубший, на другім тоненький камінь) з великим круглим диямантом на серединї, оправлена з переду в срібло, з заду в золото; велика, кругла бразилїйска диямантова капля, шлюфована як брилянт, звичайно оправлена і пара бразилїйских ковтків диямантових з малими каплями; дальше велика рожева броша топазова, довкола виложена брилянтами і з рожевою топазовою причіпкою з диямантами; перстенї з бразилїйскими брилянтами, диямантами, опалями, сафірами і рубінами. За віднайденє тих дорогоцїнностий визначено 1000 фунтів штерлїнґів (24.000 кор.) нагороди.

— **Хитрий Жидок.** З Ряшева доносять: Один проворний Жидок наміряючи їхати до Відня, придбав собі гроший в ориґінальний спосіб: Він зайшов до властителя фіякрів, також Жида і замовив дванайцять двокінних дорожок, котрі були потрібні до відвезеня гостий на шлюб одної пари новоженцїв з названої улицї під числом таким а таким. Однак щоб не мати заводу, зажадав завдатку в квотї 15 корон, котрі ему властитель фіякрів зараз і вручив. Коли фіякри заїхали в такій силї перед замовлений дім і дізнали ся, що в тій каменицї не заносить ся на ніяке весїлє, був вже проворний Жидок в дорозї до Відня.

— **Огнї.** В громадї Урожи, дрогобицкого повіта погоріло дня 6 с. м. пять селян а то Матій і Іван Савуляки, Юрко і Гринь Фришки і Михайло Шемрей. Огонь вибух в ночи о 12 год. в хатї Матія Савуляка, причина огню незвістна. Загальна шкода на звиш 11.000 кор. була обезпечена на 2900 кор.

— **Втеча розбишака.** Кілька недїль тому назад удало ся буковиньскій жандармериї зловити небезпечного розбишака Петричана, котрий зорґанїзував був собі ватагу зложену з 35 людий і допускав ся розбоїв на лад Довбуша і других славних своїх попередників головно близько границї, де єму з обави перед ним помагали селяни з пограничних сіл. Ватага крала головно конї за границею в Росиї і Румунії, а коли хтось важив ся ставити їй опір, то она безпощадно смерть ему робила. Петричана удало ся було зловити і він сидів в арештї в Серетї, звідки ему удало ся втечи ще з одним товаришем. Оба вибрали цеглу з муру і видобули ся на свободу. Якийсь їх приятель, що жив на свободї, приставив їм драбину і так вилїзли они з вязницї. Щоби же третий їх товариш не зрадив їх перед часом,

---

не міг нїчого більше видїти як лиш то, що я знаходив ся в якімсь досить великім місци, на котрого стїнах висїли образи. При слабім сьвітлї міг я добачити, що тою особою, котра нам отворила двері, був якийсь малий може 40-лїтний мужчина з простими чертами лиця і круглими плечами. Коли обернув ся до нас, пізнав я по відблеску сьвітла, що він мав очицї.

— Чи то пан Меляс, Гаральде? — відозвав ся він.

— Так.

— Добре зробив! Добре зробив! Маю надію, що не погнїваєте ся, пане Меляс; але ми не могли без вас дійти до кінця. Коли будете поступати з нами, як годить ся, то не зробимо вам кривди, але нехай вас Бог ратує, коли схочете робити які істориї.

Его корчевий, нервовий спосіб говореня, перериваний неприятним реготом, і цїла его постава були для мене якісь несамовиті і нагнали менї більше страху, як перед тим мій товариш в дорожцї зі своїм грізним оружием.

— Чогож хочете від мене? — спитав я.

— Щоби ви поставили лиш кілька питань одному Грекови, що у нас в гостинї і сказали нам, що він відповів. Але не кажіть ему анї слова більше, як то, що вам прикажемо сказати, а нї то — і тут дав ся знов почути его нервовій реґіт — лїпше би для вас було, як би ви були не народили ся!

Сказавши то, отворив він якісь двері і запросив мене з собою до якоїсь иншої, як здавало ся, богато умебльованої комнати, але осьвітленої так само лиш одною однїсенькою, слабо горіючою лямпою. Як би й не було а комната була простора і ковр, в котрім тонули мої ноги, був доказом пишного устроєня. Мої очи впали на плюшові крісла, на високий ґзимс від коминка з білого мармору і коли не помиляю ся, на японьску, висячу над ним зброю. Якраз під самою лямпою стояло крісло а старший з тих обох панків дав менї знак рукою, щоби я сїв собі на него. Молодший лишив нас самих, але небавком вернув иншими дверми назад; він вів з собою якогось пана, що мав на собі рід якогось широкого верхника і поволи посував ся до нас. Коли вступив в слабий круг сьвітла, де я міг єму лїпше придивити ся, менї на вид его мороз пішов по тїлї. Блїдий як труп і висохлий як скипка мав він проникаючі очи чоловіка, в котрім дух сильнїйший як тїло. Але що мене більше перепудило, як тоті видимі знаки фізичного знидїня, була та обставина, що его лице було якось чудачно поліплене вздовж і впоперек кусниками плястру уживаного до сціплюваня, з котрих один ішов єму простїсенько через губи.

— Чи маєш табличку, Гаральде? — спитав той в очицях, коли то якесь дивне з'явище більше звалило ся, як сїло собі на крісло коло мене. — Чи руки має вільні? Ну отже, дай єму писальце! — Ви будете ставити єму питаня а він буде писати відповіди. Спитайте его насамперед, чи хоче підписати папери!

Грекови очи аж засьвітили ся.

— Нїколи! — написав він по грецки на табличцї.

— Під ніяким услівєм? — спитав я на приказ нашого тирана.

— Лиш хиба тоді, коли вінчанє відбуде ся в моїй присутности і коли его довершить знаний менї грецкий сьвященик.

Той в очицях зареготав ся своїм злобним способом і сказав:

— Ви знаєте, що вас тоді ожидає!

— Менї все одно, що зі мною стане ся.

От такі були питаня і відповіди нашої дивної, напів говореної, напів писаної розмови. Я мусїв его за кождий раз наново питати, чи він схоче уступити і підписати грамоту і за кождий раз одержав я таку саму обурену відповідь. Але небавком прийшла менї до голови щаслива гадка. Я почав до кождого питаня додавати короткі реченя власної видумки — насамперед зовсїм без значіня, щоби виміркувати, чи котрийсь з тамтих обох не здогадує ся чогось; коли же менї відак здавало ся, що можу бути певний того, що они нїчого не покмітили, розпочав я небезпечну гру. Наша розмова в двійку вела ся тепер так:

— Якіж будуть наслїдки тої упертости? Хто ви?

— Менї байдуже. — Я чужий в сїм містї.

— Будете мусїли самі собі приписати свою судьбу. Відколи ви тут?

— Про мене. — Від трох недїль.

— Гроші не можуть нїколи стати вашою власностию. Що вам?

— Не хочу ніякої спілки з тими нужденниками. Морять мене голодом.

(Дальше буде).

то они заткавши єму рот, зашили в сінник. Петричан втік був на румуньску границю. За втікачами пустилась зараз жандармерия в погоню і Петричана зловлено знову, але лиш случайно, в наслідок того, що він впав був в багно, звідки єго лиш з великим трудом можна було витягнути.

— Загадочна смерть. В Підволочисках померла в ночи з неділі на понеділок, дня 21. на 22. с. м. жінка тамошного урядника почтового Василя Тихоньского, Розалія. Померша була Жидівкою і походила з богатої родини Зільберштайнів в Бігачи, в Боснії, а чоловік єї єсть гр. кат. обряду і повінчав ся з нею цивільно в скалатскім старостві, де обоє заявили, що суть безвіроісповідні. Обоє супруги жили в згоді з собою, аж ось Тихоньска нагло померла і розійшла ся чутка, що она померла від отроєня. Внаслідок донесеня жандармериї явили ся судово-лікарска комісия, котра перевела обдукцию тіла помершої а що не знайшла слідів отроєня, то внутренности відослано до Львова до хемічного розсліду. На приказ староства в Скалаті тіло помершої похоронено на жидівскім кладовищи а в похороні взяло участь около 2000 людий, жидів і християн.

Телеграми.

Відень 27 липня. Міністер справедливости перевіс нотаря Ігнатия Косіньского з Улянова до Мелца.

Будапешт 27 липня. Президент міністрів др. Векерле їде нині через Відень до Ішль, а завтра буде на авдиєнциї у Є. В. Цісаря.

Берлин 27 липня. В північно-всхідній части Берлина якийсь чоловік, як здогадують ся, хорий на умі, поранив тяжко 4 дітий пробивши їм черева. Одна дитина померла. Як зачувати зранив він в той спосіб ще й пяту дитину. Президия поліциї визначила 1000 марок за зловлене того чоловіка. У всіх ревірах поліцийних розвинено енерґічну акцию в ціли вислідженя того чоловіка, котрий, як єго описують, має 25—27 літ.

Одеса 27 липня. Адміністрация вязниць не допустила до наміреного виклицаня вибуху в ціли втечі політичних вязнів. В кількох місцях вязниці викрито богато материялів вибухових, именно пірокселіни і гримучої ртути. Тоті самі материяли вибухові знайдено також в кишенях декотрих вязвів.

Петербург 27 липня. (П. А.) Убийника убитих дня 1 червня в тутешній пристани інжинірів Берса і Несберґа, арештовано вчера. Єсть то студент з Петербурга.

Білград 27 липня. З компетентної сторони заявляють, що правительство сербске згодило ся на внесеня в справі заключеня провізорії торговельної з Австро-Угорщиною. Правительство сербске домагає ся однак уступки на поли вивозу худоби і дробу до Австро-Угорщини.

Господарство, промисл і торговля.

Замкнене рахунків „Сокільского Базару", торговлі веденої „Соколом" по день 30 червня 1907.

З днем 30 червня минуло 2 роки і 9 місяців як при ул. Рускій ч. 1 в домі Тов. „Просьвіти" відчинено по раз перший двері льокалю для нової торговельної галузи серед нашого народа. Початок сего діла був дуже тяжкий. Зневіра нашої суспільности в успіх кождої нової праці, а тим більше сеї нової галузи торговельної, котра після твердженя многих не може удати ся з огляду не мале запотребоване річий паперових і ґалянтерийних серед Русинів. Наші знов косо дивлять ся на се з причини, що до того взяли ся люди після них фахово не спосібні, забуваючи, що властиво в жадній з наших институций не бачимо фаховців. Вкінци були і такі, котрі яко фаховці в теориї „нехай буде як бувало" се є: нам бути урядниками, сьвященниками і т. п. а не купцями; торговлю лишім жидам, — станули коли не в самих початках нашої діяльности то опісля суворими противниками „Сокільского Базару". І серед тих тяжких обставин та при браку фондів і ворожій конкуренциї ми розпочали наше діло при помочи нечисленного гуртка патріотичних клієнтів з міста Львова і провінциї. По двох літах наших заходів виказали ми маєток „Сокільского Базару" К 2723·14, а в дни 30. червня с. р. показало ся чисте майно в сумі К 5161·18. Перший рік адміністрацийний, що з причини реорґанізациї тревав лиш 11 місяців, виказав побільшене власного майна о К 2437·94, мимо значного збільшеня коштів адміністрацийних через винайм дорожшого льокалю, заведенє електричного осьвітленя і проче. Чесним способом, витревалою працею заробили ми на сокільске матерне гніздо 5161 К 18 с., яку квоту при найобильнійших датках нашої суспільности ми не були би в силї зібрати, як не навчив нас досьвід з попередних літ перед заснованем „Сокільского Базару".

Білянс і замкнене рахунків

представляє ся як слідує:

Білянс:

Актива:	К
Готівка з днем 30/6 1907	831·45
Дебітори . . .	1365·26
Уряджене . . .	1574·82
Товари з днем 30/6 1908 по власних цінах .	24.892·22
Разом .	28.613·75

Пасива:	К
Кредитори . . .	20.838·82
Уділи . . .	2.217·—
Резерв. фонд . . .	122.—
Вкладки . . .	274.75
Власний маєток . .	5.161·18
	28.613·75

Кошти адміністрациї:	
Чинш . . .	2279·88
Податок . . .	44·93
Платні . . .	2.098.07
Предплати і оголошеня	446.70
Дієти і подорожи аґен.	118·30
Портория . . .	217·67
Потреби канцелярийні .	25·98
Друки і видатки склепу	152·43
Опал і сьвітло . .	205·67
Кошта спору . .	20·68
Каса хорих . .	54.53
Асекурация від огню, вломаня і збитя шиб .	67·72
	5.732·56

Рахунок каси:

Приходи .	31.949·87 К
Розходи .	31.118·42 „
Загальний оборот .	63.068·29 „

Рух торговий представляє ся як слідує: В першім році єствованя „Сокільского Базару" продано товарів за час від 15. вересня 1904 до 31. липня 1905, за 14.539·47 К, т. є. місячно пересічно по 1384 К, в другім році за повний рік продано товарів за К 18.048·99, т. є. пересічна місячна продаж по 1504 К, в послідним році за 11 місяців продано товарів за 21.042 К 35 с. пересічна місячна продаж виносить 1913 К. Торг в другім році збільшив ся в місячний продажи о 120 К, а в третім році став більший в місячній продажи о 409 К, на що вплинуло красше приміщене льокалю в новій каменици „Дністра" і єго внішний і внутрішний вигляд.

(Конець буде).

— Ціна збіжа у Львові дня 26 липня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 9·60 до 9·75; жито 8·30 до 8·50; овес 9·20 до 9·50; ячмінь пашний 9·— до 9·50; ячмінь броварний 0·— до 0·—; ріпак 15·— до 15·50; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 11·50 до 12·—; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).